

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

P8_TA(2016)0105

Poprawa regulacji jednolitego rynku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie dążenia do poprawy regulacji jednolitego rynku (2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2015 r.” (COM(2014)0902),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem ⁽¹⁾ oraz odpowiedź Komisji przyjętą w dniu 8 maja 2013 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 czerwca 2012 r. zatytułowany „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem” (COM(2012)0259),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 czerwca 2014 r. zatytułowany „Program sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT): aktualna sytuacja i perspektywa” (COM(2014)0368),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 marca 2013 r. zatytułowany „Inteligentne regulacje – odpowiedź na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw” (COM(2013)0122),
 - uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 26 i 27 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie inteligentnych regulacji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru 2015 ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie SOLVIT ⁽³⁾, a także przyjęty w związku z nią dokument Komisji z dnia 28 maja 2014 r.,
 - uwzględniając zamówioną przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów analizę badawczą zatytułowaną „Inteligentne regulacje jednolitego rynku”,
 - uwzględniając internetową tabelę wyników jednolitego rynku z kwietnia 2015 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0278/2015),
- A. mając na uwadze, że jednolity rynek to kluczowe narzędzie przywracania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Unii;
- B. mając na uwadze, że ponad 20 lat od oficjalnego utworzenia jednolity rynek jest nadal rozdrobniony, w szczególności dlatego, że państwa członkowskie nie przetransponowały w pełni lub nie wdrożyły prawidłowo unijnego prawodawstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 22.1.2016, s. 75.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0164.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- C. mając na uwadze potrzebę poprawy zarządzania jednolitym rynkiem, co wymaga zajęcia się całym cyklem kształtowania polityki;
- D. mając na uwadze, że kolejna strategia rynku wewnętrznego powinna mieć na celu ulepszenie przepisów dotyczących jednolitego rynku dzięki wyciągnięciu wniosków z minionych doświadczeń w obszarze swobodnego przepływu towarów i usług, jednolitego rynku cyfrowego, kwalifikacji zawodowych i zamówień publicznych;
- E. mając na uwadze pojęcie wspólnej odpowiedzialności, która powinna kształtować unijne dążenia do poprawy regulacji jednolitego rynku;
- F. mając na uwadze, że odpowiedzialność za pomocniczość ponosi nie tylko Komisja, Rada i Parlament, gdyż pewną rolę odgrywają w tej kwestii parlamenty narodowe i – w stosownych przypadkach – regionalne; mając na uwadze, że zasada pomocniczości zakłada, iż o polityce należy decydować na najbardziej odpowiednim szczeblu instytucjonalnym – lokalnym, regionalnym, krajowym lub europejskim;
- G. mając na uwadze, że posiadamy jednolity rynek towarów, ale nie ma jednolitego rynku usług;
- H. mając na uwadze, że specjalne narzędzia powinny zostać wzmocnione, poddane przeglądowi lub lepiej promowane, aby wnieść pozytywny wkład w tworzenie konkurencyjnego otoczenia regulacyjnego naszych przedsiębiorstw, wspierającego wzrost i tworzenie miejsc pracy, oraz przyczynić się do zwiększenia zaufania konsumentów do prawa europejskiego;
- I. mając na uwadze niski poziom wiedzy o usługach wsparcia takich jak „Twoja Europa” oraz SOLVIT i małą świadomość ich istnienia zarówno wśród obywateli, jak i przedsiębiorców;
- J. mając na uwadze brak wystarczającej liczby wskaźników i danych do oceny pomyślnego wdrożenia ustawodawstwa w różnych obszarach jednolitego rynku;
- K. mając na uwadze, że takie wskaźniki i dane mogłyby wyjaśnić cel i zadania danego ustawodawstwa;
- L. mając na uwadze, że innowacje cyfrowe są szybsze niż polityka oraz że przedsiębiorcy napędzają agendę cyfrową; mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma zapewnienie przepisów zachowujących dłuższą aktualność, które będą miały domyślnie cyfrowy charakter;
- M. mając na uwadze, że właściwa transpozycja, wdrożenie i egzekwowanie praw konsumentów i prawa ochrony konsumentów mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia wyższego poziomu ochrony konsumentów w Unii;
- N. mając na uwadze, że jednym z głównych priorytetów europejskiego szczytu konsumentów, dorocznego forum gromadzącego najważniejszych europejskich i międzynarodowych polityków i zainteresowane strony, było w 2015 r. lepsze wdrożenie i egzekwowanie prawa;

I. Wprowadzenie i zasady ogólne

1. zwraca się do Komisji o uwzględnienie zaleceń zawartych w niniejszej rezolucji przy wdrażaniu najnowszej w kolejnej strategii dotyczącej rynku wewnętrznego;
2. jest zdania, że poprawa regulacji jednolitego rynku powinna być zarówno priorytetem, jak i kwestią wspólnej odpowiedzialności instytucji UE; uważa, że dobre prawodawstwo przynosi korzyści obywatelom i powinno przyczyniać się do pobudzania konkurencyjności, tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i rozwoju MŚP, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów w sposób stymulujący gospodarkę europejską, a nie odbierający jej impetu;
3. postrzega „lepsze stanowienie prawa” w kontekście całego cyklu polityki, w którym wszystkie elementy przyczyniają się do wydajnej i skutecznej regulacji; uważa zatem, że specjalne wskaźniki oceny pozytywnych rezultatów określonych przepisów powinny się znaleźć już w początkowej ocenie skutków i zostać wykorzystane w całym cyklu polityki, w tym podczas wdrażania przepisów, kiedy wchodzi one w życie;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

4. przypomina w tym kontekście o znaczeniu przejrzystości i dostępności informacji; ubolewa, że dokumenty Rady – w przeciwieństwie do dokumentów Parlamentu – nie są dostępne szerszemu kręgowi odbiorców i wciąż pozostają dokumentami niejawnymi;
5. uważa, że zasada pomocniczości musi stanowić punkt wyjścia przy formułowaniu polityki, aby podkreślić „europejską wartość dodaną w zarządzaniu jednolitym rynkiem”;
6. zwraca uwagę, że terminy związane z mechanizmem pomocniczości nie zawsze zapewniają parlamentom dość czasu na szczegółową analizę aspektów wdrożenia, spójności z istniejącym prawodawstwem i innych kwestii praktycznych; dlatego jest zdania, że same parlamenty mogłyby odgrywać bardziej aktywną rolę, szczególnie w procesach konsultacji;
7. uważa, że instytucje powinny działać wspólnie na rzecz tego, by w procesie opracowywania odpowiednich przepisów zapewnić odzwierciedlenie zasady proporcjonalności; ponadto uważa, że w procesie tym należy osiągnąć takie cele jak prostota, przejrzystość, spójność i poszanowanie praw podstawowych;
8. wzywa Komisję i Radę, by wspólnie z Parlamentem zastanowiły się, jak najlepiej zadbać o to, by uproszczenie przepisów było stałym procesem, gdyż działania w tym obszarze przynoszą korzyści konsumentom i MŚP;
9. jest zdania, że przepisy dotyczące jednolitego rynku powinny uwzględniać nowe możliwości oferowane przez rewolucję cyfrową, a także powinny być w pełni spójne z administracją elektroniczną;
10. wzywa Komisję do zwiększenia roli jednolitego rynku jako odrębnego filaru procedury europejskiego semestru, której powinno towarzyszyć coroczne sprawozdanie dotyczące integracji jednolitego rynku jako wkład w roczną analizę wzrostu gospodarczego;

II. Narzędzia poprawy regulacji jednolitego rynku

Ocena skutków

11. uważa, że prawodawstwo dotyczące jednolitego rynku powinno mieć na celu lepsze funkcjonowanie jednolitego rynku, być opracowywane zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz służyć wspieraniu konkurencyjności, innowacji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; uważa, że skuteczne oceny skutków stanowią ważne narzędzie informowania decydentów politycznych o tym, jak najlepiej opracować przepisy, aby osiągnąć wspomniane cele oraz związane z nimi cele dotyczące jednolitego rynku, a także o tym, jakie skutki mogą mieć ewentualnie te przepisy dla istniejącego prawodawstwa;
12. uważa za godny ubolewania fakt, że około 40 % projektów ocen skutków analizowanych przez Radę ds. Ocen Skutków Komisji w latach 2010-2014 uznano za projekty o niewystarczającej jakości i odesłano do poprawy;
13. uważa, że aby oceny skutków były narzędziami efektywnymi, powinny one być przygotowywane w oparciu o kompleksowe, obiektywne i pełne informacje i dowody oraz powinny uwzględniać wszystkie opcje, które mają znaczący wpływ lub istotne znaczenie polityczne; jest zdania, że oceny skutków powinny być przeprowadzane w taki sposób, aby uwzględniać również oceny ex post przepisów już obowiązujących w tym samym sektorze, i powinny mieć na uwadze spójność nowej inicjatywy ustawodawczej z innymi politykami i ogólnymi celami Unii Europejskiej;
14. uważa za godny ubolewania fakt, że przedstawiane Parlamentowi oceny skutków towarzyszące projektom ustawodawczym wciąż wykazują braki, co podkreślił na przykład Dział ds. Ocen Ex Ante Skutków Parlamentu w swojej analizie oceny skutków towarzyszącej wnioskowi w sprawie udostępniania urządzeń radiowych na rynku;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

15. jest zdania, że uważne rozpatrzenie opinii naukowych powinno być elementem procesu oceny skutków, a w szczególności stanowić uzasadnienie decyzji politycznych podjętych na etapie przygotowań, co będzie pomocne w procesie kształtowania polityki; uważa ponadto, że oceny skutków muszą uwzględniać tempo innowacji na rynku cyfrowym i ewolucji tego rynku, a także konieczność zadbania o to, by prawodawstwo było neutralne pod względem technologicznym i by jak najdłużej pozostawało aktualne;

16. podkreśla, że brak jest wyraźnych wskazówek dotyczących tego, czy potencjalne skutki wniosków w ramach REFIT powinny zostać określone ilościowo; podkreśla konieczność jaśniejszego określenia celów wniosków w ramach REFIT dzięki ilościowemu określeniu potencjalnych korzyści i zaoszczędzonych kosztów w każdym wniosku;

17. zauważa, że oceny skutków towarzyszące danemu wnioskowi należy uzupełnić ocenami skutków istotnych zmian przyjętych przez współprawodawców; podkreśla, że należy ustalić jasne i przejrzyste zasady określające, w jakich warunkach należałoby przeprowadzać taką dodatkową ocenę skutków; przypomina na przykład, że Parlament uważnie ocenił potencjalny wpływ na MŚP niektórych ze swych poprawek do dwóch dyrektyw o zamówieniach publicznych; wzywa zatem Radę, która nie przeprowadziła żadnej oceny skutków wprowadzanych przez siebie zmian od 2007 r., do większego zaangażowania w tej kwestii;

18. przypomina, że odpowiedzialność za pomocniczość ponosi nie tylko Komisja, Rada i Parlament, gdyż pewną rolę odgrywają w tej kwestii parlamenty narodowe;

19. zwraca uwagę, że zamówiona przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów analiza zatytułowana „Inteligentne regulacje jednolitego rynku” sugeruje, że Parlament i Rada mogą posiadać wartościowe informacje mogące wnieść wkład w przeprowadzane przez Komisję oceny skutków; wzywa Komisję do przeanalizowania metod włączenia Parlamentu i Rady w proces opracowywania ocen skutków;

Proces konsultacji

20. przypomina, że zgodnie z art. 11 ust. 2 TUE od wszystkich instytucji UE wymaga się utrzymywania otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi, społeczeństwem obywatelskim i partnerami społecznymi;

21. uważa, że etap konsultacji powinien zawsze obejmować sekcję „domyślnie cyfrowy”, w ramach której Komisja dążyłaby do dogłębnego zrozumienia potrzeb użytkowników oraz znaczenia zasady „domyślnie cyfrowy” dla kształtu danej usługi;

22. przypomina o swoim stanowisku, zgodnie z którym procesy konsultacji powinny mieć charakter otwarty, przejrzysty i kompleksowy oraz powinny zostać rozszerzone, tak by objąć dokumenty dotyczące projektów ocen skutków przedkładane przez szerokie spektrum zainteresowanych stron; uważa, że ma to znaczenie również dla prawa wtórnego, które ma istotne konsekwencje dla wdrażania regulacji jednolitego rynku, a zatem wymaga większej przejrzystości i kontroli; uważa unijny kodeks celny za jeden z obszarów, w których regularne konsultacje z zainteresowanymi stronami mogłyby poprawić wdrożenie prawodawstwa wtórnego;

23. docenia propozycje dotyczące etapu rozszerzonego programowania strategicznego w pakiecie dotyczącym lepszego stanowienia prawa, obejmujące na przykład wstępne oceny skutków; uważa jednak, że wciąż brak jest ogólnego obrazu procesu działania Komisji; wzywa Komisję do opracowywania programów działań, dzięki którym inicjatywy polityczne w danych sektorach będą bardziej widoczne, oraz do ułatwienia korzystania z nich;

24. uważa, że wkład obywateli i przedsiębiorców w różne programy wsparcia takie jak „Twoja Europa” i SOLVIT, ma ogromne znaczenie dla procesu ustawodawczego, w związku z tym wzywa Komisję do oceny danych dostarczanych przez te programy i uwzględnienia ich podczas przeglądu odnośnych przepisów;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

25. uważa, że szerokie i właściwie wyważone konsultacje mają zasadnicze znaczenie w procesie ustawodawczym; jest zdania, że publikowanie dokumentów i danych naukowych, a także zachęcanie wszystkich zainteresowanych stron do wnoszenia autentycznego wkładu w tworzenie polityki w danej dziedzinie to ważne czynniki napędzające innowacyjność i umacniające jednolity rynek, szczególnie w odniesieniu do programu działań na rzecz jednolitego rynku cyfrowego;
26. podkreśla, że małe przedsiębiorstwa często nie mają czasu lub zasobów, by uczestniczyć w regularnych konsultacjach; uważa, że Komisja powinna znaleźć przyjazne użytkownikom i innowacyjne sposoby dotarcia do MŚP i przedsiębiorstw typu start-up;
27. uważa, że należy przyjąć całościowe podejście do konsultacji z zainteresowanymi stronami, które powinny mieć charakter trwającego przez cały cykl ustawodawczy ciągłego procesu, a nie doraźnego działania; w związku z tym ponownie apeluje do Komisji, by rozważyła utworzenie europejskiego forum zainteresowanych stron na rzecz lepszego stanowienia prawa i zmniejszenia biurokracji;
28. podkreśla, że takie konsultacje z zainteresowanymi stronami powinny obejmować jak najszerszy zakres podmiotów, zwłaszcza MŚP, mikroprzedsiębiorstwa i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
29. uważa, że wprowadzenie konsultacji społecznych we wszystkich językach urzędowych oraz poprawa ich dostępności i zrozumiałości doprowadzi do odpowiedniego zwiększenia uczestnictwa w tym procesie oraz zapewni bardziej przejrzysty dostęp do niego;

Wdrażanie

30. uważa, że pełne i należyte wdrożenie prawodawstwa w zakresie jednolitego rynku ma podstawowe znaczenie, a jasne, kompleksowe i wielowymiarowe wskaźniki stanowią pożyteczny wkład w ten proces, jeżeli chcemy w pełni odczuć korzyści z jednolitego rynku; wyraża zaniepokojenie, że cele wdrożeniowe nie zawsze zostają osiągnięte; apeluje zwłaszcza o pełne i prawidłowe wdrożenie dyrektywy usługowej; przypomina, że wciąż mamy do czynienia z dużym stopniem heterogeniczności między państwami członkowskimi i sektorami;
31. uważa, że dążenie Komisji do zmniejszenia liczby proponowanych przez nią przepisów pozwoli położyć większy nacisk na inicjatywy polityczne, dając więcej czasu i umożliwiając głębszą refleksję, co można wykorzystać do pobudzania aktywniejszego zaangażowania zainteresowanych stron;
32. podkreśla znaczenie tabeli korelacji w procesie monitorowania prawidłowości wdrożenia; wzywa państwa członkowskie, aby sporządzały własne tabele korelacji i publikowały je;
33. ubolewa, że mimo proponowanego przez Komisję w Akcie o jednolitym rynku celu 0,5 % niektóre państwa członkowskie wciąż pozostają w tyle; podkreśla, że istotne są nie tylko formalne cele transpozycji i wdrożenia, ale również jakość transpozycji, praktyczne wdrażanie w terenie oraz problemy i wyzwania, jakie mogą one stawiać przed zainteresowanymi stronami w prawdziwym życiu;
34. uważa, że aby osiągnąć korzyści płynące z funkcjonującego w pełni jednolitego rynku, Komisja i parlamenty powinny wspólnie starać się wyciągnąć wnioski z najlepszych praktyk i doświadczeń zdobytych podczas wdrażania przepisów Unii z myślą o tym, żeby cele i założenia konkretnych przepisów nie zostały utracone w wyniku nienależytego lub niespójnego wdrażania w poszczególnych państwach członkowskich;
35. uważa, że powinna istnieć większa jasność w kwestii nadmiernie rygorystycznego wdrażania oraz że potrzebne są bardziej zdecydowane działania w celu identyfikacji przypadków występowania tego zjawiska, które wiąże się z wyzwaniami i dodatkowymi kosztami dla ludzi i przedsiębiorstw pragnących zrozumieć i stosować prawo powstałe na szczeblu UE; wzywa państwa członkowskie, by wyjaśniały i określały w dokumentach wdrażających, co jest prawem Unii, a co stanowi wymogi krajowe; przypomina, że państwa członkowskie mogą stosować bardziej surowe standardy, jeżeli prawo UE przewiduje jedynie minimalną harmonizację;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

Monitorowanie i rozwiązywanie problemów

36. wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków i regularnego aktualizowania wytycznych dotyczących regulacji; w szczególności apeluje o szybkie zaktualizowanie – przy ścisłej współpracy z Parlamentem – wytycznych z 2009 r. dotyczących wdrożenia/stosowania przepisów dyrektywy 2005/29/WE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych, aby zagwarantować, że są one dostosowane do wymogów ery cyfrowej; ubolewa, że istnieją ogromne różnice między państwami członkowskimi pod względem jakości usług, co wynika z nieokreślenia priorytetów i braku zasobów; apeluje w związku z tym o wzmocnione ramy zarządzania na szczeblu UE w celu poprawy funkcjonowania tych narzędzi i usług;

37. uważa alternatywne metody rozwiązywania sporów (ADR) i internetowe rozstrzygnięcie sporów (ODR) za główne narzędzia służące poprawie jednolitego rynku towarów i usług; podkreśla, że pozwolą one konsumentom i przedsiębiorstwom handlowym rozwiązywać spory w oszczędny i prosty sposób bez pośrednictwa sądu; zachęca Komisję i państwa członkowskie do upowszechniania wiedzy o tych ważnych narzędziach;

38. zaznacza, że pojedyncze punkty kontaktowe pomagające w rozstrzygnięciu sporów, na wzór SOLVIT, Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich czy FIN-Net, są instrumentami, które umożliwiają lepszą realizację rynku wewnętrznego; zwraca się do Komisji o wprowadzenie środków służących szerzeniu wiedzy o tych narzędziach oraz doprowadzeniu do tego, aby wzajemnie się one uzupełniały;

39. wyraża uznanie dla projektów SOLVIT i EU Pilot, których celem jest uniknięcie konieczności wszczynania przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; uważa jednak, że usługi oferowane przez EU Pilot należy usprawnić pod względem czasu reakcji po otrzymaniu alertów;

40. uważa, że system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) powinien być rozszerzany na inne narzędzia jednolitego rynku, aby stać się głównym forum informacji; podkreśla, że byłoby to zgodne z zasadą jednokrotnej rejestracji zgodnie z niedawnymi inicjatywami Komisji;

41. uważa, że platformy cyfrowe, takie jak punkty kompleksowej obsługi, IMI i ISA2, mają duże znaczenie dla poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, ułatwiając transgraniczną wymianę informacji między organami państw członkowskich;

42. jest zaniepokojony niskim poziomem świadomości i zrozumienia przez Europejczyków dostępnych instrumentów, takich jak „Twoja Europa”, „Twoja Europa – Porady”, Europejskie Służby Zatrudnienia, sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta, punkty kompleksowej obsługi, SOLVIT, ADR i ODR;

43. uważa, że korzystanie z takich instrumentów jak Twoja Europa, Twoja Europa – Porady, Europejskie Służby Zatrudnienia, sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta, pojedyncze punkty kontaktowe, SOLVIT, SOLVIT Plus, pozasądowe rozstrzygnięcie sporów (ADR) i internetowe rozstrzygnięcie sporów (ODR) to użyteczne i tanie rozwiązania alternatywne wobec postępowań sądowych; zwraca uwagę, że tylko 4 % konsumentów i firm ma świadomość istnienia takich narzędzi oraz że obecnie usługi te są wykorzystywane w bardzo małym stopniu; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w celu rozwiązania tego problemu dalej podnosiła świadomość istnienia tych narzędzi, a jednocześnie analizowała, czy wyniki i reakcje uzyskiwane dzięki nim są wystarczające dla użytkowników; apeluje ponadto do Komisji o pracę nad zacieśnieniem współpracy między różnymi usługami wsparcia, takimi jak „Twoja Europa” i SOLVIT, aby zwiększyć satysfakcję użytkowników;

44. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie głębokiej analizy interakcji między tymi usługami i o zbadanie możliwości zastąpienia ich jednym punktem kompleksowej obsługi dla konsumentów, w którym polecano by im następnie inne odpowiednie narzędzia;

45. uważa, że taka analiza powinna zapewnić lepsze zdefiniowanie tych usług, aby dzięki temu lepiej wyodrębnić poszczególne funkcje, a tym samym unikać ich dublowania;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

46. wzywa Komisję do opracowania strategii komunikacyjnej i szkoleniowej, aby upowszechnić wiedzę o usługach wsparcia wśród obywateli i różnej wielkości przedsiębiorstw; zaleca w tym kontekście opracowanie wspólnego portalu dostępu do wszystkich usług wsparcia;
47. uważa, że kolejna zmiana rozporządzenia dotyczącego ochrony konsumentów powinna w pełni uwzględnić konieczność usprawnienia przepływu informacji między różnymi instrumentami jednolitego rynku;
48. podkreśla ważną rolę narzędzia monitorowania w postaci prowadzonych przez Komisję akcji kontrolnych UE, w szczególności w odniesieniu do dobrze funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego;
49. uznaje pozytywną rolę akcji kontrolnych UE prowadzonych przez Komisję w celu ściślejszego egzekwowania przepisów w wyniku skoordynowanych działań kontrolnych w środowisku online; jest przekonany, że akcje kontrolne UE można rozszerzyć również na sferę poza internetem;
50. zauważa z niepokojem, że według sprawozdań z portalu „Twoja Europa” niektóre dziedziny, np. handel elektroniczny czy też uznawanie kwalifikacji, są stale przedmiotem zapytań osób usiłujących wykonywać przynależne im prawa; uważa, że Komisja wraz z organami krajowymi i regionalnymi powinna zareagować na tę sytuację, by propagować zrozumienie tych praw;
51. uważa, że dla pełnego zrozumienia sposobu, w jaki przepisy w zakresie jednolitego rynku rzeczywiście działają na rzecz obywateli i biznesu, właściwe jest dokonanie oceny jakościowej i ilościowej ich wdrożenia, a nie podanie jedynie samych wyliczeń, wskazujących, czy dyrektywy zostały formalnie przetransponowane;
52. apeluje do Komisji, by rozważyła możliwość utworzenia „systemu wczesnego ostrzegania”, wskazującego, gdzie występują problemy we wdrażaniu lub stosowaniu przepisów prawa UE;
53. uważa, że systematyczne kontrole rynków konsumenckich na szczeblu UE pozwoliłyby wcześniej wykryć pojawiające się tendencje i zagrożenia dla konsumentów i przedsiębiorstw; podkreśla w związku z tym pozytywną rolę wszystkich zaangażowanych stron, w tym organizacji konsumenckich;
54. wzywa Komisję do dokonania oceny wydajności punktów kontaktowych ds. produktów przewidzianej w rozporządzeniu w sprawie wzajemnego uznawania z 2009 r. i w rozporządzeniu o wyrobach budowlanych z 2011 r.;

Egzekwowanie i nadzór rynku

55. podkreśla konieczność większego współdziałania między narzędziami służącymi do zarządzania jednolitym rynkiem, za pośrednictwem których wpływają skargi konsumentów na łamanie przepisów UE przez przedsiębiorców, a krajowymi organami ścigania za pomocą formalnych procedur i usprawnionej wymiany danych;
56. wzywa Komisję, by poważnie oceniła spójność i skuteczność wdrażania i – w konsekwencji – postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów dotyczących jednolitego rynku;
57. ubolewa, że Parlament ma ograniczony dostęp do istotnych informacji związanych z procedurą poprzedzającą wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz postępowaniem w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a także apeluje o poprawę przejrzystości w tym zakresie, przy należytych poszanowaniu zasad poufności;
58. apeluje do Komisji o wszczynanie w porę szybszych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jeżeli istnieją dowody na niewdrożenie, a rozsądne starania o wcześniejsze rozwiązanie problemów dzięki takim narzędziom jak mediacja za pośrednictwem ADR, ODR, EU Pilot, SOLVIT lub innych mechanizmów, nie przyniosły rezultatów; podkreśla, że państwa członkowskie ponoszą równą odpowiedzialność za egzekwowanie prawa UE i powinny zadbać o skuteczne i sprawne egzekwowanie prawa w celu ochrony praw konsumentów oraz stworzenia równych warunków działania dla przedsiębiorstw w całej Europie;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

59. zobowiązuje się do wykonywania swojej roli w zakresie egzekwowania prawa UE, między innymi przez prowadzenie przeglądu wdrażania przepisów i przez kontrolę działań Komisji, zwłaszcza przez udział Parlamentu w rozpatrywaniu corocznych lub przynajmniej bardziej szczegółowych sprawozdań Komisji dotyczących programów prac i odnoszących się konkretnie do egzekwowania przepisów;

60. przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie stosowania dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych (2005/29/WE) ⁽¹⁾ Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o kompilację i analizę danych na temat sankcji stosowanych przez państwa członkowskie oraz skuteczności systemów ich egzekwowania, zwłaszcza w odniesieniu do stopnia złożoności i czasu trwania procedur egzekwowania; wielokrotnie wzywał Komisję do przedstawienia Parlamentowi wyników tych analiz;

61. uważa, że instrumenty nadzoru rynku powinny być stosowane w połączeniu z instrumentami jednolitego rynku, aby poprawić przestrzeganie prawa UE;

62. w tym kontekście zwraca uwagę, że władze krajowe nie zawsze w sposób właściwy korzystają z systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku lub nie podejmują niezbędnych działań w terminie; podkreśla zwłaszcza konieczność usprawnienia przekazywania spraw między organami publicznymi;

63. jest zaniepokojony tym, że – zgodnie z wynikami analizy próbki przeprowadzonej przez Komisję w 2014 r. – w przypadku 60 % zamkniętych dochodzeń w sprawie produktów brak było oznaczenia kraju pochodzenia, 32 % dochodzeń w sprawie produktów mechanicznych wykazało brak klasyfikacji ryzyka, a w przypadku 5 % zgłoszonych przypadków brak było odniesienia do rozporządzenia/dyrektywy UE, które zostały naruszone; zwraca się do Rady i jej państw członkowskich o poddanie tej kwestii poważnej rozwadze i o poinformowanie Parlamentu o podjętych działaniach następujących;

Ocena ex post i przegląd

64. z zadowoleniem przyjmuje regularny okres przeglądu i wprowadzenie analiz branżowych w programie REFIT, którego ostatecznym celem powinno być poprawienie jakości i uproszczenie ustawodawstwa UE, a tym samym skuteczniejsze dostosowanie go do potrzeb obywateli i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw;

65. uważa jednak, że należy udoskonalić tę analizę, by lepiej oceniać, czy działania prawodawcze podjęte do tej pory istotnie przyczyniły się do osiągnięcia danego celu i czy są one spójne z obecnymi celami politycznymi; podkreśla również znaczenie przejrzystości w procesie REFIT; uważa w związku z tym, że stały cel, jakim jest ograniczanie obciążeń administracyjnych i regulacyjnych, może pozytywnie przyczynić się do zapewnienia jak najskuteczniejszego osiągnięcia celów, przy możliwie najniższych kosztach ponoszonych przez ludzi i przedsiębiorstwa;

66. zauważa, że skumulowane koszty regulacji często stanowią przeszkodę dla podmiotów jednolitego rynku, zwłaszcza MŚP; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym zobowiązanie Komisji do zbadania tej sprawy; podkreśla, że jakakolwiek analiza tego rodzaju powinna mieć na celu usuwanie przeszkód utrudniających wchodzenie na rynek oraz zapewnienie wszystkim podmiotom uczciwej konkurencji;

67. wzywa Komisję, by dążyła do większego zrozumienia czynników wpływających na osiągnięcie celów polityki, np. wpływu uzupełniających się lub sprzecznych ze sobą strategii politycznych przyjętych na szczeblu UE lub na szczeblu krajowym, ale również skutków i kosztów niepodjęcia działań, w celu usprawnienia kształtowania polityki, a w ostatecznym rozrachunku w celu przyczynienia się do lepszej regulacji jednolitego rynku;

68. uważa, że zastosowanie klauzuli wygaśnięcia lub klauzuli wzmocnionej weryfikacji – zgodnie z którymi instytucje zobowiązują się do uaktualniania przepisów na bieżąco i utrzymywania ich tylko wtedy, gdy jest to niezbędne – można rozważać w drodze wyjątku, w szczególności w odniesieniu do zjawisk tymczasowych; postrzega gwarancje jako niezbędny środek pozwalający zapewnić utrzymanie w mocy najistotniejszych przepisów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0063.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

III. **Wniosek**

69. podkreśla, że poprawa regulacji jednolitego rynku nie oznacza usunięcia wszelkich regulacji ani obniżenia poziomu ambicji regulacji, na przykład pod względem ochrony środowiska, bezpieczeństwa i ochrony, ochrony konsumentów i standardów społecznych, lecz oznacza raczej likwidację zbędnych regulacji, biurokracji i negatywnych skutków, przyczyniając się do osiągnięcia celów politycznych oraz utworzenia konkurencyjnego otoczenia regulacyjnego wspierającego zatrudnienie i przedsiębiorczość w Europie;

70. podkreśla, że jednolity rynek, który nie stanowi nadmiernego obciążenia dla produkcji, innowacyjności i handlu ani im nie szkodzi, to narzędzie, które przywróci w Europie miejsca pracy i wzrost, które wcześniej musiano przenosić w inne miejsca;

71. podkreśla w związku z tym, że wspólna odpowiedzialność za lepszą regulację jednolitego rynku przyniesie wspólne korzyści: silny i prężny jednolity rynek przyczyniający się do długotrwałego wzrostu w Europie, a dzięki niemu do dobrobytu obywateli;

o

o o

72. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
